

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΡΦ. 10.

Πολιτικοί χαιρετισμοί, με άλλους λόγους οίκοι,
δι' ὧν ὑμνεῖται σήμερον τῶν βουλευτῶν ἡ νίκη.

Ἄγγελος χρυσοπτέρουγος εἰς ὅλα πρωτοστάτης
ὁ Ἄθως ὁ ὑπέρλαμπρος καὶ μέγας διπλωμάτης
καὶ πάλιν ἐθριαμβεύσει καὶ ὀρέπει δάφνας νέας
πολίτης πρώτος ἐκλεχθεὶς τῶν δῆμων τῆς Κραναιᾶς
κι' ἐγὼ πτωχὸς ὑποτελὴς τὸν Καίσαρα θαυμάζω
κι' ἐξίσταμαι καὶ ἴσταμαι καὶ πρὸς αὐτὸν κραυγάζω.

Χαίρε δι' οὗ τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν ἐλύθη
χαίρε ἐξ οὗ σημαντικὰ ὁ τόπος ὠφελήθη,
χαίρε ποῦ σ' ὅλους βάλαμον παρηγορίας στάξεις
χαίρε ποῦ τὸν βαστάζοντα τὰ σύμπαντα βαστάξεις,
χαίρε ποῦ πᾶν ξεχάνεται πολιτικὸν σου λάθος
μ' αὐτὸ τὸ δυσθεώρητον τῆς εὐτυχίας βάθος,
χαίρε ποῦ κόκκον γνώσεως δὲν θάχῃ στὸ κεφάλι
αὐτὸς ποῦ πλέν θά σκεφθῇ μαζὺ σου νὰ τὰ βάλῃ
χαίρε μεγάλε κι' εὐγενῇ τῆς νήσου μας δικτάτωρ
χαίρε νυμφίε πάγκαλε Ῥωμάνε παντοκράτωρ

Ἐλέπουσα ἡ μεγαθύμος τῶν Κεφαλλήνων νῆσος
ὅτι ἐστράφη πρὸς αὐτὸν ὁ εὐεργέτης Κροῖσος,
εἶπε « πῶς ἔσται δυνατόν νὰ τὸν ἀποδιώξω ;

Τέσσαρους πρέπει κι' ὀξω ! »

Καὶ τέσσαρους ψηφίζουσα με εἰχῶς ἀντιρρήσεις,
ἔγινε τ' Ἀλ λ η λ ο ὕ ῖ α ποῦ ἐφρίξεν ἡ φύσις.

Γνώσιν τῆς καταστάσεως ὑλοτελῶς μὴ ἔχων,
ἀμέριμνος ὁ Ἰπποκράτης τὸν θάνατον τοῦ κατέχων
κι' ὑπνώττων ὅταν κατ' αὐτοῦ οἱ ἄλλοι ἐμελέτων,

ἤλπιζεν εἰς τοὺς πράκτορας καὶ εἰς τὸν Νικολέτον,
ἀλλ' ἤδη τὴν ἀνέλπιστον θρηνεῖ κακεῖνος πτῶσιν
καὶ ἀπρακτοὶ οἱ πράκτορες τὰ ἐφεξῆς βρῶσιν.

Χαίρε καμάρι τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἐπιστημόνων,
πῶπέρασες τὸ φούρναρη ὀγδόντα ψήφους μόνον !
Χαίρε ποῦ τὰ βιβλία σας καὶ τὰ ἐνσχυικά σας
πρέπει νὰ συνωδεύωνται καὶ με χαρτιὰ τῆς κάσας ;
Χαίρε ποῦ ἕκαστος ἡμῶν γιὰ πινομή σου βόγγει,
χαίρε ποῦ δὲν σ' ἐγλύττωσε ὁ κάλαμος τοῦ Πόγγη,
χαίρε ὅτι εἰργάσθημεν γιὰ σὲ ὑπερβαλόντως
πλὴν σ' ἔφαγεν ὁ δάκτυλος τοῦ πανταχοῦ παρόντος,
χαίρε ποῦ τὴν σοφίαν σου ὁ κόσμος καταρᾶται,
χαίρε καὶ χαιρετίσματα γιὰ πάντα Μομφερράτε

Ἄναιμις οἴκου λάμποντος ἐφ' ἅπασαν τὴν γῆν,
ἔβαλε τὰ στιβάλια τῆς σ' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν
καὶ παραστᾶσα μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν,
ἐμάγευε τοὺς θέλοντας θερίζειν σωτηρίαν
κι' ἐπῆλθεν ἀποτέλεσμα εἰς τὰ διαμερίσματα,
ποῦ Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α νὰ λὲς κι' ἀμὴν καὶ χαιρετίσματα !

Ἐχουσα ὡς γνωρίζετε, περίπου χρόνους δέκα
νὰ δοξαστῇ ἐκλογικῶς ἡ κακομοῦτρα Μέκκα,
ἀνέδραμε πρὸς τὸν Ἀβδοῦλ διάδοχον σεπτὸν
καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς αὐτόν.

Χαίρε Σουλτάνε ἡρώα μεγάλου κατορθωματος,
χαίρε βλαστὴ πολυτίμη τοῦ ἀμαρτάνου κυβερνήτος,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΗΦ30074

πῶς ὁ καυμένος Ὑπουργὸς ἔμπορευσε νὰ κοστάρη
ποῦ ὅποιος τὸν ἐψήφισε θὰ ἔχανε τὸ στᾶρι;
Καὶ γιὰ νὰ περιμένουνε τὸ στᾶρι τὰ Σαρλάτα,
μὲ μαῦρε Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α τὸν ἔκαμαν σαλάτα.

Νέαν ἔδειξεν ὁ Πρόνος ἀνεκκλήτητον χαράν,
ὅταν εἶδε πῶς κι' ὁ Νῶες ἔρχεται κατὰ σειρὰν
μὲ Ῥωμάνο, μὲ Γερᾶκη μὲ τῆς Μέκκας τὸ παιδί·
καὶ συρρέουν πανταχόθεν οἱ Προνηῶτες ἐν σπουδῇ,
καὶ τὸν γεροντα φιλοῦντες τὸν ἐν χρόνις ζηλευτόν,
ὥς ἐξῆς ἐγκωμιάζουν καὶ συγχαίρουσιν αὐτόν.

Χαῖρε Ἀβράμ, χαῖρε, Ἰσάκ, Ἐνώχ καὶ Μαθουσάλα,
χαῖρε δοξάσας σήμερον τοὺς Πρόνους καὶ τὴ Σκάλα·
χαῖρε κορῶνα Κορωνῆς καὶ τῶν γερόντων γέρας,
χαῖρε καὶ φυλάσσουσε νὰ μὴ σὲ βοῇ ἀγέρας·
χαῖρε ποῦ ἂν ἐγήρασες κι' ὁ γόνοντα πέντε εἶσαι,
Ῥωμάνος σ' ἐπαράλαβε κι' ἀμέσως νεουργεῖσαι,
χαῖρε ποῦ τώρα βουλευτὴ, θάχουμε τοῦ χερσιῦ μας
τὰ μονοπάτια νὰ φτιαστεῦν κι' οἱ μῦλοι τοῦ χωριῦ μας.
Χαῖρο στερρόν τῆς πίστεως, τῶν ἀσπρογάλων ἔρεισμα
χαῖρε ἀνύμφευτε γιατρὲ καὶ πρόσεχε τ' ἀέρισμα.

Ξένον καὶ ὅλως ἄγνωστον ἤγουν τὸν Μομφερράτον,
καθόλου δὲν ἐψήφισεν ἡ κώμη τῶν Τζανάτων,
κι' ἂν μερικοὶ συνέλαβον ἀντίθετον ἰδέα,
εἶδον καθ' ὕπνους ἐξαφνα ὄραματα σπουδαῖα
κι' ὁ κόσμος ὁ προληπτικός μὲ τρόπον ἀφυπνίστη
καὶ τόδ' οὖς Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α ποῦ τ' ἄλλαξε τὴν πίστη.

Ὅλος ὁ κόσμος τ' Ἀραχλιεῦ κι' ὅλο τὸ Καπαντρίτι,
τῷ θαφνηφόρῳ νικητῇ καὶ σεβαστῷ πρεσβύτῳ
φόρον πληρώνων σεβασμῷ, λευκὴν τὴν ψῆφον εἶδει
καὶ τὰ ἐξῆς ἐγκώμια πρὸς τοῦτον ἀποδίδει.

Χαῖρε ὃν εἶδον γενεὰ κι' ἐγνώρισαν αἰῶνες,
χαῖρε ποῦ ἐκουράρισες ὅλες μας τίς λεχῶνες·
χαῖρε τοὺς συνδημότας σου θερμῶς ὑπηρετήσας·
χαῖρε ἐκ τούτων ἀμοιβὴν ποτὲ μὴ ἀπαιτήσας·
χαῖρε σεπτὸν καιρῆλιον ὃ ἔσωσεν ὁ χρόνος,
ἵνα ἐν τέλει τοῦ δοθῇ τῆς ἐξουσίας θρόνος·
χαῖρε ποῦ ὃν συνήντησεν ὁ Μωϋσῆς ἐν βῆτῳ
ἐκμηδενίζει σήμερον κοτζάμου Μομφερράτο.
Χαῖρε ποῦ ὁ παππούλης μας ποῦ κομπιστῆς
ἔφαε δίχως ὀρεξί, Μαρκέτο καὶ Σπινέλη.

Χαῖρε ποῦ Σκάλα καὶ Σπαθὶ μεγάλη δόξα θάχῃ,
χαῖρε γιατρὲ ἀνύμφευτε καὶ βάρδ' ἀπὸ συνάχι.

Πᾶσα ἡ φύσις σήμερον Κρανίων κατεπλάγη
διὰ τὸν μέγαν θρίαμβον ὃν ὁ Ῥωμάνος ἄγει.
Ἀπρόσιτος ὁ κύριος ὅταν εἰς ὕψη φθάσῃ,
ἔχει' ἐδῶ στάς ἐκλογὰς καὶ προσιτὸς τοῖς πᾶσι,
ὅ,τι θελήσῃ γίνεται κι' ἀμέσως ἐκτελεῖται·
ἡμεῖς δὲ οἱ ταλαίπωροι πτωχοὶ τοῦ συμπολίται,
θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες χωρὶς κανένα νάζι
θὰ λέμε Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α ὅσο μᾶς διατάζει.

Ρήτορας ἤκουσε πολλοὺς ὁ κόσμος πολυφθόγγους
ποῦ λόγους ἐξεφύρνιζαν στάς κώμας καὶ στοὺς λόγγους·
κι' ἐκτὸς ἀφ' τὸν προφορικὸν ἐξ ὑπογείου λόγον,
εἶδε καὶ ἄρθρων πλησμονὴν γραπτῶν ἀξιολόγων·
ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκούσαντες καθῶς κι' οἱ ἀναγνώσαντες,
εὐτὼς ἐβόων πρὸς αὐτοὺς τὴν προθυμίαν γνῶσαντες.

Χαῖρε ποῦ εἰς τοὺς λόγους σας καθόλου δὲν προσέχομεν
χαῖρε ποῦ ὑποθέτετε αὐτὰ ποῦ χρεῖαν ἔχομεν
χαῖρε ἀντιπαλαίουσα καὶ τὸ « Ἐμπρὸς νικῶσα
ἡ τῆς « Σημαίας » γλαφυρὰ καὶ ζηλεμένη γλῶσσα
χαῖρε ποῦ ὡς ἱστορικὰ τοῦ τόπου μας βιβλία
αὐτὰ τὰ φύλλα ἔπρεπε νὰ ὑμᾶσιν στὰ σχολεῖα.
Χαῖρε, ὅτι ἐτόλμησε ὁ Πόγγης νὰ πιστέψῃ
πῶς τὸ Ῥωμάνο ἀπὸ δῶ μπορεῖ νὰ ξεπαστρέψῃ.
Χαῖρε ποῦ ἐμωράνθησαν ἐκεῖνοι ποῦ νομίζουν
πῶς μὲ τὴν πένα μοναχὰ τὸ φρόνημα γυρίζουν.

Σῶσαι τὸν διωκόμενον ἐπιθυμῶν τὰ μάλα,
ὁ Χαλδᾶς ἐτριγύρισε Θεράμονα καὶ Σκάλα
κι' ὁμίλησαν κι' ἐνήργησαν γι' αὐτόν ὑπὲρ τὸ ζέον
μὰ τίποτε δὲν ἔκαμαν οἱ παῖδες τῶν Χαλδέων
γιατ' ἤσανε τὰ πράγματα σὲ μιὰ βαθυλωνία
π' ἀκόμη Ἀ λ λ η λ ο ὕ ῖ α φωνάζουν μὲ μανία.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον τὸ τῆς Κοντογενάδας
ὁ Μονοκροῦσος ἔρριψεν ὁ Τσαρουχοβελάδας.

Καὶ ἤδη ὁ περὶ τοῦ ἐλλογῆ μεγάλου
πρῶτος πολίτης γέγονεν τῆς εὐφραντάστου Πάλης·
Φιλοῦντες οὖς τὸν ἐξοχὸν τῶν ημερῶν μας τυπὸν
ἐκατοντάδες χωρικῶν, τάδε πρὸς τοῦτον εἶπον.

Χαίρε Μονοκρουσία μας, χαίρε παρηγοριά μας.
χαίρε δοξάζων περισσώς τὰ τίμα· χωρὶς μας
χαίρε ποῦ βασιλέηδες θὰ πιάνης ἀλαμπράτσο
καὶ πρέπει νὰ σὲ ντύσουμε μ' ἐξήδρο χιμὲς τὸ μπράτσο,
χαίρε ποῦ χάριν τοῦ λαμπροῦ τοῦ ἀξιώματός σου
δὲν πρέπει ν'ἄνε πρόστυχο τὸ ἀπανόσκουτό σου,
χαίρε ποῦ πρέπει νὰ σκεφθῇς τὸ πῶς θὰ κατορθώσουμε
τὰ χρέη τῆς Σταφιδικῆς ποτὲ νὰ μὴν πληρώσουμε
χαίρε ποῦ πρέπει στὴ Βουλὴ νὰ κάμης ταρναναί
ἐδῶθε περονόσπορος νὰ μὴ ματαπερνᾷ,
χαίρε ποῦ κλότσον ἐδώκες τῆς ἀρχοντιᾶς σπουδαῖον
χαίρε ποῦ ἐπεκάθισες εἰς βίνας Λευβερίδων
χαίρε ποῦ ἤλπισαν εἰς σὲ τῆς Παλῆς οἱ πολῖται
καὶ βουλευτὴ σ' ἐκάμνε βεβαίως· κι' ἐννοεῖται.

Ῥυμος ἐκ πάσης Παλικῆς μεγάλος ἀγρικῆθη
ποῦ τὸν Φορέστην ὁ γιαντὸς πικρῶς ἐξεδικήθη.
Ἐπесαν οἱ δικτάτορες καὶ οἱ προνομιοῦχοι!
Μεγάλη δόξα στὸ κανὸ τοῦ καπιτὰ Τσαρούχη.
Ἐνίκησαν οἱ δυὸ γιαντροὶ ποῦ τίς ἀβδέλες βάζουν,
καὶ πάντες Ἀλληλοῦ ἰα εἰς τούτους ἀνακραζούν.

Φωτοδόχον οἱ Κολόμποι θεωρήσαντες λαμπάδα
γιὰ νὰ φέξῃ στὸ Ληξούρι, γιὰ νὰ φέξῃ στὴν Ἑλλάδα
τὸν κομφὸν τὸν Μαντζαβῖνον τὸν καθ' ὅλα ζηλετὸν
τοῦτον παμψηφεὶ ἐκλέγουν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν,
καὶ ἡμεῖς τὰ παρακάτω διὰ γλώσσης φιλικῆς
κράζομεν πρὸς τὸν Μεσίαν τῆς εὐάνδρου Παλικῆς.

Χαίρε καινούργια καὶ θερμὴ, ἐλπίς τῶν Ληξουραίων,
χαίρε μοδέρνον μύστακα καλλιεργῶν ὠραῖον,
χαίρε μουντζῶνων θέλγητρο καὶ γλέντια τῆς Ἀθῆνας
γιὰ ν' ἀναλάβῃς ὀχληρὰς σταφιδικὰς εὐθύνες,
χαίρε ποῦ τὰ σφαίριδια ἐσὺ τὰ πῆρες ὅλα
κι' οὔτε τοῦ Στέλιου ἄφησες, οὔτε τοῦ Τσαγκαρόλα.
Χαίρε θερμῶς ἀγαπηθεὶς ὑπὸ λαοῦ ἀπείρου
γιὰ πείσμα καὶ γιὰ μάνιτα τοῦ πεπτωκότος Σπύρου,
χαίρε ποῦ θὰν τὴν βλαστημὰς τὴν ὑψηλὴν σου θέσι,
ἐὰν ὁ περονόσπορος στὰ Κουβαλάτα πέσῃ,
χαίρε ποῦ εἰσθε σύμφωνοι μετὰ τοῦ Μονοκρούσου
καὶ μόνον κοντραστάρτε στὸ ζήτημα τοῦ λούσου.

Χαῖρον ποῦ ὁ Καλλίνικος ὁ φίλτατος Γιωργάκης,
δοξάζεται τὴν σήμερον ὡς βουλευτὴς Ἰθάκης,
ἡ λήπη μετριάζεται τῶν Μουφρατιανῶν,
καθὼς βγαίνουν ψυχραμοὶ καὶ λένε στὸ κοινόν·

« ἐὰν ἐμαύρισαν ἐδῶ τὴν ἄρρητον σοφίαν
ἐκεῖ μὰς ὑπεστήριξαν τὴν πατριδογραφίαν·
ἐσεῖ δὲν ἐπενήργησεν ἡ δύναμις τοῦ οἴκου
κι' ἐβγήκε τ' Ἀλληλοῦ ἰα ὑπὲρ τοῦ Καλλινίκου. »

Ἄλλοι καὶ γεραίροντες τοὺς βουλευτὰς κορδόνι,
δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε Ῥαυτόπουλο, Βρυώνη
ποῦ τόσον ἐθριαμβεύσαν ἐν Σάμης ἐπαρχίᾳ,
ἤγουν ἐκέρδισαν κι' αὐτοὶ βουλευτικὰ λοχεῖα
Ἐκ βάθους συγχαιρούμεθα κι' αὐτὴν τὴν ξυνωρίδα
καὶ τὰ ἐξῆς τοὺς γράφωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Χαίρε Βρυώνη, τὸν ἐχθρὸν καὶ νῦν κατατροπώσας
καὶ οὕτω πως τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἀσσοῦ διασώσας·
χαίρε ποῦ κάνεις τὸ Σουγιᾶ νὰ τῶρχονται ξυνάδες,
χαίρε ποῦ ἂν δὲν ἔμνεες, ἀγλιὰ στοὺς μπαστουνάδες·
χαίρε ποῦ πάλιν στὴν Κουρνή, δαφνοστεφῆς προβαίνει,
χαίρε πῶκατετροπώσας τὸν ἐκαταλαθέινεις·
χαίρε καὶ σὺ Ῥαυτόπουλε τῆς Πύλαρος ἐλπίδα
ποῦ κάθε λάμα τοῦ Σουγιᾶ τὴν ἔκαμες λεπίδα·
χαίρε ποῦ ὅταν στὸ Γικλὸ, εἶδαν τί ψήφους εἶχες,
τοῦ Μπελατσιόλη τοῦ σπανοῦ ἀσκώθησαν ἡ τρίχες·
χαίρε πωδγήκετε κι' οἱ δυὸ, στὴν Πύλαρο ἐλεβέντες,
χαίρετε καὶ βοήθεια σας ἄς εἶν' ὁ Παπαμέντες,

Ἡ μῆτερ δύστηνος Ἑλλάς, πατρίς ἀγαπημένη,
καὶ τούτους τοὺς σωτῆρας σου τοὺς νέους δεξαμένη,
ἡ ἰδία κι' ἀπαράλλαχτη μουντζούρα θὰ σοῦ μένῃ.

Σ' ἓνα καλοῦπι μὲ τοὺς πρὶν εἶναι κι' αὐτοὶ χυμένοι·
ἡ κάλπη τοὺς ἐγέννησε - κοιλιὰ κατηραμένη -
κι' ἐβγήκαν ὅλοι βουλευταί, Ῥωμιοὶ δεδηλωμένοι.

Στὸ μέλι σου θεὰ βρεθοῦν σὰ μυῖγες κολλημένοι
κι' ὅταν ἀποχορτάσουνε κι' αὐτοὶ, κατακαυμένη,
πάλι στὸ δρόμο θὰ βρεθῇς ἐγκαταλελειμμένη.

Καὶ πάλι θάρπουνε Ῥωμιοὶ ἀπὸ Ῥωμιοὺς βαλμένοι
νὰ σώσουνε Ῥωμέϊκα τὴ μάνα τὴ χαμένη
κι' ἰδία θὰ λάβῃς προκοπὴ, κι' ἰδία δουλειὰ θὰ γένη.

Κι' ἔτσι γιὰ χρόνους φαίνεται τὸ πρᾶγμα θὰ πηγαίνει
κι' ἐλπίς καλλιτερεύσεως χαμνιά δὲν θ' ἀπομένη
καὶ σὺ, ἡ τόσον ἄλλοτε στὸν κόσμον τιμημένη,
πάντοτε δύστυχη θὰ ζῇς, ἂν ὄχι παλαιμένη!

